

Раф. Поповъ

Свещена почитъ къмъ прадѣдитѣ

Преди много хиляди години човѣкъ почналъ да вѣрва, че има душа, че тая душа е безсмъртна и продължава да живѣе и следъ като тѣлото напустне земния животъ. Това се доказва отъ разкопкитѣ, правени въ гробоветѣ отъ най-стари времена. Да приведемъ единъ примѣръ.

У насъ има много могили, насипани върху гробоветѣ на мъртви отъ разни времена. Разкопваме една такава могила и откриваме скелетъ на погребанъ мъртвецъ. Около скелета виждаме наредени сждове. Въ единъ отъ тия сждове има кости отъ говедо, въ другъ — изгнили плодове. Въ гроба сж били поставени мечъ, копие, стрели, бойна брадва и пр. Наредъ съ тѣхъ — юзда за конь и други конски принадлежности. Край тѣхъ ще видимъ разни предмети, необходими за живъ човѣкъ въ всѣкидневния животъ: ножче, бръсначъ, предмети за накитъ и пр.

Какъ ще обяснимъ тѣзи находки? Ако нѣкогашнитѣ хора вѣрваха, че следъ смъртта се свръшва съ живота, имаше ли нужда да се полагатъ толкова грижи за мъртвия?

Виждаме, че въ гроба сж поставени нѣща, отъ които има нужда живиятъ човѣкъ. Когато сж погребвали мъртвия, близкитѣ му го снабдили съ оржие, сждове съ храна, юзда за неговия конь и други предмети, отъ каквито човѣкъ има нужда.

Въ други могили откриваме майка, погребана съ детето си. Въ трети — знатни личности сж погребани съ бойни колесници, съ роби, съ коне и пр. Всички тия находки, и много други такива, показватъ само едно: